

ת"פ (חיפה) 60956-01-23 - מדינת ישראל נ' אליהו איסקוב

ת"פ (חיפה) 60956-01-23 - מדינת ישראל נ' אליהו איסקובשלום חיפה

ת"פ (חיפה) 60956-01-23

מדינת ישראל

נגד

אליהו איסקוב

2. שמעון אבוחצרה (עציר)

בית משפט השלום בחיפה

[31.07.2024]

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב

גזר דין

הנאשמים הורשעו על סמך הודאתם בכתב אישום המתוקן (במ/1) בביצוע עבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות בניגוד לסעיף 335(א)(1)+(2) + סעיף 29 לחוק העונשין תשל"ז - 1977.

הצדדים הודיעו כי בעקבות הליך גישור, הם הגיעו להסדר טיעון לפיו יוגש כתב אישום מתוקן, הנאשמים יודו ויורשעו והמאשימה תבקש להשית על הנאשמים עונש של 24 חודשי מאסר בפועל ותעתור כי מתוך עונש זה 16 חודשים יהיו במצטבר לעונש אותו מרצים הנאשמים בגין תיק אחר והשאר בחופף, וכן יוטל מאסר על תנאי לשיקול דעת בית המשפט. מנגד ההגנה תהא חופשיה לטעון לעונש, כראות עיניה.

על פי עובדות כתב אישום המתוקן, במעד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשמים וא.ב. (להלן: "המתלונן") עצורים והוחזקו בתא מעצר בבית המשפט בחיפה (להלן: "תא העצורים").

בתאריך 17.1.23 סמוך לשעה 11:56, עת המתינו הנאשמים והמתלונן בתא העצורים, תקפו הנאשמים את המתלונן, בצוותא, שלא כדין וללא הסכמתו באופן שנאשם 1 הסיר את השעון שענד על ידו, פשט את מעילו, הושיט ידו לפיו ושלף מתוכו חפץ, שזהותו אינה ידועה למאשימה, שהסליק מבעוד מועד.

בנסיבות אלו, התקרבו הנאשמים לעבר המתלונן, אשר הבחין במתרחש והושיט את ידו השמאלית לעבר נאשם 1 שהמשיך להתקרב לעברו, ומיד נאשם 2 הכה את המתלונן באמצעות ידו הימנית במספר רב של מכות אגרוף לעבר פלג גופו העליון וראשו. בד בבד, נאשם 1 הניף את ידו הימנית, דקר את המתלונן בצדו השמאלי של ראשו והתרחק לאחר.

באותן נסיבות ובמקביל, בעוד פניו של המתלונן דיממו, המשיך נאשם 2 להכות את המתלונן במכות אגרוף לעבר פלג גופו העליון וראשו, וזאת בעוד נאשם 1 נכנס לתא השירותים והשליך חפץ באסלה.

בהמשך לנסיבות אלו, חדל נאשם 2 ממעשיו והתיישב על הספסל שבתא העצורים והותיר את המתלונן מדמם, ולאחר מכן התרומם, נכנס לתא ושטף בכיור את ידיו המגואלות בדם.

כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים, נזקק המתלונן לטיפול רפואי ופונה לבית החולים רמב"ם שם אובחן עם חתך אלכסוני מהרקה עד ללחי שמאל באורך של כ- 7 ס"מ עם שוליים מוגדרים, מעל הרקה חתך עמוק ומשתטח לקראת הלחי, המטומה מסביבו, ללא דימום פעיל. בנוסף נגרמה הגבלה בהרמת הגבה משמאל, אשר הצריכה טיפול בתפירת תת עור ושיר קרוע.

ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה הגיש תמונה בה תועדה פציעה של המתלונן (טע/1), רישום פלילי של נאשם 1 (טע/2) ושל נאשם 2 (טע/3).

טענות הצדדים לעונש :

ב"כ המאשימה, לאחר שעמד על הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה בה הורשעו הנאשמים, ביקש לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 20 ל- 40 חודשי מאסר פועל לצד ענישה נלוות והפנה לשני פסקי דין מהם ביקש ללמוד לגבי המתחם לו עתר. ב"כ המאשימה ביקש ללמוד על חומרת הפגיעה בערכים המוגנים, מחומרת האירוע שהתרחש בתוך בית המעצר והדגיש את חומרת הפגיעה במתלונן כפי שהדברים עולים מתמונה המתעדת את פציעתו (טע/1). באשר לעונשם של הנאשמים בתוך המתחם, עתר ב"כ המאשימה להשית על כל אחד מהנאשמים עונש של 24 חודשי מאסר בפועל, באופן ש- 16 חודשי מאסר יהיו במצטבר לעונש שהנאשמים מרצים כעת - 8 חודשים בחופף, וללא ניכוי התקופה בה היו הנאשמים עצורים עד תום ההליכים, לאחר שתקופה זו ירדה מתקופת המאסר בתיק המקביל. ב"כ הנאשם 1 הדגיש כי הודאה של הנאשמים באה לאחר דיון גישור במהלכו עלו קשיים ראייתיים בתיק ובין היתר חוסר שיתוף פעולה של הקורבן עם הרשויות. כך גם הדגיש בא כוח הנאשם את חסכון בזמן השיפוט, כאשר נוכח המחדל של רשויות שב"ס בכך שהכניסו אנשים המוגדרים כמסוכסכים לאותו תא המעצר, היו צפויים להעיד עדים רבים. עוד נטען כי מסרטון שהוצג לבית המשפט במהלך הגישור ניתן לראות רק את המעשים אך לא ניתן לשמוע מה נאמר בין הצדדים ועל כן לא ניתן לדעת איך התחיל האירוע וכל זאת נוכח הסכסוך בין הצדדים. עוד הדגיש בא כוח נאשם 1 את נטילת האחריות על ידי הנאשמים והבעת החרטה והרצון לשקם את חייהם. אשר על כן ביקש ב"כ הנאשם לקבוע מתחם נמוך מזה לו עתרה המאשימה ולגזור על הנאשמים עונש שלא יעלה על 11 חודשי מאסר במצטבר לכל עונש שהם מרצים היום.

ב"כ הנאשם 2 ביקש להצטרף לטיעונו של ב"כ הנאשם 1 והפנה לפסיקה אשר ממנה ביקש ללמוד על מתחם העונש ההולם בעניינו וטען כי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה אינה תומכת במתחם ואף אינה מתאימה מבחינת הנסיבות למקרה שבפניי. עוד הדגיש ב"כ הנאשם 2 כי הנאשם נשוי אב ל- 4 ילדים, שניים עם צרכים מיוחדים וכי אשתו אמורה להתמודד תקופה ארוכה עם קשיים לבד וללא תמיכתו. בנוסף ביקש ב"כ נאשם 2 לתת לנאשמים אור בקצה המנהרה בה הם נמצאים היום.

דיון והכרעה:

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה על ידי הנאשמים הם הגנה על שלום גופו ובטחונו של המתלונן. הנסיבות שהביאו את הנאשמים לבצע את העבירה: הנאשמים הוכנסו לתא המעצר עם המתלונן, עמו יש להם סכסוך ארוך שנים, כאשר נאשם 1 מסתיר בפיו חפץ והשניים תוך תיאום, תקפו את המתלונן, כאשר נאשם 2 מכה אותו ונאשם 1 חותך את פניו עם החפץ. מדובר בהתנהגות עבריינית, כאשר השניים לא מורתעים מהעובדה כי הם עצורים. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדה כי לא היה מקום להכניס צדדים מסוכסכים לאותו תא מעצר, כאשר דבר הסכסוך היה ידוע לרשויות ומדובר במחדל חמור. עוד לא ניתן להתעלם מהעובדה כי המתלונן סירב לשתף פעולה עם הרשויות.

הנזק שנגרם מביצוע העבירה והנזק שעלול היה להיגרם: כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים נגרמה למתלון פגיעה עמוקה בפניו, כפי שהדברים עולים מתמונה שהוגשה (טע/1) והוא נזקק לטיפול רפואי. אשר למידת הפגיעה: בשים לב לעוצמת האלימות שהופעלה על ידי הנאשמים, תוך שימוש בנשק קר אני קובעת כי הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית.

מדיניות הענישה הנהוגה:

· ברע"פ 489/21 ישראל ביטאו נ' מדינת ישראל (26.1.21) המבקש הורשע בביצוע עבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות. כעולה מכתב האישום המתוקן בו הודה המבקש, המתלון ניגש אל המבקש בקיוסק בעיר, דחף אותו והפילו ארצה. בתגובה, המבקש אחז בחפץ חד, התקדם לעבר המתלון אשר נסוג לאחור ודקר אותו בבטנו פעמיים. כתוצאה מהדקירות נגרמו למתלון שני פצעי דקירה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל- 20 חודשי מאסר בפועל. למבקש עבר פלילי, אך לאור תסקיר שירות המבחן בו צוין רצונו של המבקש להשתלב בטיפול, הושת על המבקש עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על גזר הדין וקבע כי הרף הנמוך של מתחם העונש ההולם הוא 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט השית על המבקש עונש של 10 חודשי מאסר בפועל וזאת מאחר וערכאת הערעור אינה נוטה למצות את הדין עם הנאשם, בצינו כי מדובר בעונש החורג לקולא "במקצת" ממתחם העונש ההולם. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

· ברע"פ 5675/15 רדאוש נ' מדינת ישראל (24.8.15) - המבקש הורשע בעבירות של פגיעה בנסיבות מחמירות והכשלת שוטר, לאחר שתקף את המתלון עם בקבוק זכוכית וגרם לו לפגיעה בראשו. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל- 24 חודשי מאסר בפועל וגזר על המבקש עונש של 5 חודשי מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי על קולת העונש התקבל, ונגזר על המבקש עונש של 8 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור של המבקש נדחתה.

· ברע"פ 2781/15 יוסף מחאמיד נ' מדינת ישראל (27.4.2015) המבקש הורשע בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, בכך שגרם לחתך בראשו של המתלון באמצעות סכין. המתלון היה שותפו של הנאשם לדירה, ולאחר שהמתלון ביקש פעמיים מהמבקש כי ישמור על השקט לקח המבקש סכין מטבח ורץ לחדר המתלון, החל לצעוק ולדחוף אותו, ובהמשך דקר אותו בראשו מאחור באמצעות הסכין. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל, והטיל על המבקש עונש מאסר בן 6 חודשים שירוצה בעבודות שירות, תוך שניתן משקל להמלצות תסקיר שירות המבחן והיעדר עבר פלילי. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל, והעונש הועמד על 8 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. בקשת רשות ערעור, שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

· בעפ"ג 14924-12-12 גטנט נ' מדינת ישראל (6.2.13) המערער הורשע בביצוע עבירה של פציעה כשהעברין מזוין והחזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה. המערער התווכח עם אחר בעת שהיו שניהם תחת השפעת אלכוהול. במהלך הוויכוח עזב המערער את המקום ושב כעבור זמן קצר כשהוא מזוין בסכין מטבח. כאשר המתלון קם מכיסאו, המערער דקר אותו שתי דקירות בישבנו, באמצעות הסכין. מיד לאחר מכן הסתובב המתלון לעבר המערער ואחז בסכין שהייתה בידיו של המערער וכתוצאה מכך נחתך באצבעות ידו השמאלית. למתלון נגרמו חבלות והוא נזקק לטיפול רפואי. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין שנת מאסר ל- שלוש שנות מאסר והשית על המערער 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל, וענישה נלווית. ערעור שהגיש המערער על חומרת העונש לבית המשפט המחוזי נדחה, תוך שבית המשפט מאשר את מתחם העונש ההולם שקבע בית משפט השלום.

· בעפ"ג 43204-04-13 מדינת ישראל נ' פלוני (27.6.13) המשיב הורשע בעבירות של פציעה כשהעברין מזוין, החזקת סכין למטרה לא כשרה ואיומים. המשיב שלף סכין מכיס מכנסיו ובאמצעותה פצע את המתלון בלחי שמאל, פצע שהצריך תפירה, וכן פצע קטן במצח מימין. בהמשך פצע המשיב את המתלון עם הסכין בכף ידו השמאלית, וכן איים עליו. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות (כשמדובר בעבירה שבמדרג נמוך יותר ובנסיבות מתאימות) ועד 24 חודשי מאסר בפועל. על המשיב הושתו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית. המדינה ערערה על קולת העונש ובית המשפט המחוזי קיבל את הערעור והחמיר את עונשו של המשיב כך שירוצה 18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

· בעפ"ג 45224-11-17 יעקוב נ' מדינת ישראל (4.2.18) המערער הורשע, על פי הודאתו, בפציעה תוך שימוש בסכין יפנית, כשפצע את אחיינו וגרם לו חתך באורך 15 ס"מ. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר והשית על המערער 14 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בית משפט המחוזי מצא לקבל את הערעור על חומרת העונש תוך שנתן משקל לסולחה שנערכה בין הצדדים ולאחר ששקל את תסקירי שירות המבחן והפחית את העונש ל-10 חודשי מאסר בפועל.

· בת"פ 25004-08-22 מדינת ישראל נ' טובול (18.1.23) (גזר דין שניתן על ידי), אליו הפנה ב"כ הנאשם 2, הנאשם הורשע בעבירה של פציעה כשהעברין מזוין. הנאשם נטל סכין מיחידת הדיר אותה שכר מהמתלון ודקר באמצעותה את המתלון בבטנו, לאחר שהאחרון דרש כי יפנה את היחידה. המתלון נפל על הרצפה והנאשם המשיך ודקר אותו באמצעות הסכין בזרוע ידו השמאלית. בהמשך לקח הנאשם מוט ברזל והכה את המתלון בראשו. למתלון נגרמו חבלות והוא אושפז בבית חולים. באותו מקרה קבעתי כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, וגזרתי על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

· בת"פ 62711-10-20 מדינת ישראל נ' מיכאל פיס (16.3.23), אליו הפנתה המאשימה, הנאשם הורשע לאחר הודאתו בעבירה של פציעה כשהעברין מזוין בצוותא. לאחר דין ודברים בתחנת דלק, הנאשם פתח את תא המטען של הרכב, שלף מתוכו אלת בייסבול מעץ, והכה עמה את המתלון בידו, בראשו ובאזור צלעותיו. בהמשך הגיח פלוני ודקר את המתלון בישבנו באמצעות חפץ חד ובהמשך אלמוני הרים אבן מהרצפה והכה בה בראשו של המתלון מספר פעמים. למתלון נגרמו חבלות. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 14 ל-30 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 22 חודשי מאסר בפועל, הופעלו מאסרים מותנים בחופף ובמצטבר כך שסה"כ הוטל על הנאשם לרצות 28 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית.

· בת"פ 58915-10-21 מדינת ישראל נ' עליאן (5.9.22), אליו הפנתה המאשימה, הורשע הנאשם לאחר הודאתו בעבירות של פציעה כשהעברין מזוין ועבירת איומים. במהלך וויכוח בין הנאשם למתלוננת תקף הנאשם את המתלוננת בכך שחף אותה למיטה, תפס בקבוק זכוכית וניפץ אותו על ראשה של המתלוננת. בהמשך הכה את המתלוננת באמצעות הבקבוק השבור באזור החזה השמאלי של המתלוננת. בנוסף תפס את המתלוננת בכתפיה ודחף אותה לעבר המיטה, על שברי הזכוכית, נטל בקבוק וויסקי ואיים שיתקוף באמצעותו את המתלוננת. למתלוננת נגרמו חבלות. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 22 ל-36 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 24 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

לאחר ששקלתי את השיקולים המפורטים לעיל אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 30 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

חריגה ממתחם הענש ההולם:

בעניינם של הנאשמים לא מצאתי כי קיימות נסיבות המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם לא לחומרא ולא לקולא.

גזירת עונשם של הנאשמים בתוך מתחם העונש ההולם שקבעתי:

לקולא, שקלתי את העובדה, כי הנאשמים הודו בכתב אישום מתוקן ונטלו אחריות על מעשיהם. בהודאתם חסכו הנאשמים מהזמן השיפוטי ואת הצורך להעיד את המתלון, אשר אינו מעוניין להעיד ואינו משתף פעולה עם רשויות. לחומרא שקלתי את העובדה כי לחובת כל אחד מן הנאשמים עבר פלילי מכביד, בין היתר בעבירות בנשק, עבירות אלימות ועבירות אחרות.

לאחר ששקלתי את מלוא השיקולים המפורטים לעיל, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן 18 חודשים מהיום, כאשר 11 חודשים יהיו במצטבר לעונש שהושת על הנאשמים בת"פ (מחוזי חיפה) 22971-02-22 ו- 7 חודשים בחופף. מצאתי לחפוף חלק מהעונש בשים לב לעובדה כי הנאשמים עתידיים לרצות עונש ארוך בגין התיק האחר, ועל מנת לתת לנאשמים אופק ולעודד אותם לעבור הליכי שיקום במסגרת בית הכלא.

ב. מאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורם של הנאשמים, והתנאי הוא כי כל אחד מהנאשמים לא יעבור בתקופת התנאי עבירת אלימות מסוג פשע, ויורשע בגינה.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ה תמוז תשפ"ד, 31 יולי 2024, במעמד הצדדים.